

การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน
ของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี

The Supply Chain Management affects Competitive Advantage
Of Enterprise Community Economic in Phetchaburi Province

อำนวยการ ¹ จันทร์ทอง ¹ วัชร เวชประสิทธิ์ ² และ กฤตชน วงศ์รัตน์ ³

¹ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี (J.aumnuaay66@gmail.com)

^{2,3} อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน และ 4) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีผลต่อผลการดำเนินงาน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.969 โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 150 กิจการ ใช้วิธีในการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ประกอบไปด้วย ด้านกระบวนการวางแผน ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการบริหารคลังสินค้า ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป และด้านการส่งมอบสินค้า ส่วนความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรีมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดทุกด้านทั้งด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านต้นทุน และด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังพบว่าผลการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน 2) การทดสอบสมมติฐานพบว่า การจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีค่าพยากรณ์ได้ร้อยละ 82 และยังพบว่าความได้เปรียบทางการแข่งขันมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน โดยมีค่าพยากรณ์ได้ร้อยละ 85 นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงาน โดยมีค่าพยากรณ์ได้ร้อยละ 86

ข้อค้นพบจากงานวิจัยฉบับนี้แสดงให้เห็นถึงระดับสมรรถนะของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจัดการห่วงโซ่อุปทานในธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานทางธุรกิจที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน ดังนั้นหากผู้ประกอบการมีสมรรถนะในการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ดีจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันและการสร้างผลการดำเนินงานที่ดีของธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนได้

คำสำคัญ: การจัดการห่วงโซ่อุปทาน, ความได้เปรียบทางการแข่งขัน, เศรษฐกิจชุมชน

ABSTRACT

The purposes of this research are 1) to study the effected Competitive advantage and Performance from Supply Chain Management of enterprises community economic in Petchaburi Province 2) to study the influence of Supply Chain Management which affects the Competitive advantage of enterprises community economic in Petchaburi Province 3) to study the influence of Competitive advantage which affects the Performance of enterprises community economic in Petchaburi and 4) to study the influence of Supply Chain Management which affects the Performance of enterprises community economic in Petchaburi Province.

The result of this study revealed that 1) Supply Chain Management of enterprises economic community in Petchaburi Province include Procurement Process, Warehouse Management, Production Management and Delivery are average is all aspects. The Competitive advantage of enterprises economic community include Competitive differentiation, Cost leadership and Quick response are average is all aspect. 2) To test the hypothesis that Supply Chain Management has a positive influence on Competitive advantage that forecast it about 82 percent. 3) The Competitive advantage has a positive influence on Performance that forecast it about 85 percent. And 4) The Supply Chain Management has a positive influence on Performance that forecast it about 86 percent

This study of this research demonstrates the level of operation of the supply chain management in the community economic. That is the basis of the business process. Which to showed define a Supply Chain Management plan for enterprise community economic and Government agencies working in support and development of business. The strategy can be effectively and effectively implemented. This will affect the competitive advantage and build the business performance.

Keywords: Supply Chain Management, Competitive Advantage, Community Economic

1. บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ซึ่งมีหลักการพัฒนาโดย ยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน และคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา โดยมีประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาคือ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) โดยปัจจุบันชุมชนมีความสามารถในการผลิตสินค้าที่เป็นหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และยังสามารถสร้างเป็นวิสาหกิจชุมชน จึงรวมเรียกว่า เศรษฐกิจชุมชน ซึ่งในการดำเนินธุรกิจชุมชนสิ่งที่สำคัญในการอยู่รอดของธุรกิจ เกิดการพัฒนาต่อยอด และเป็นวัตถุประสงค์สำคัญในการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนก็คือ ผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ผลการดำเนินงานธุรกิจเป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยมีการประเมินผลการดำเนินงานในการดำเนินงานธุรกิจ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้เศรษฐกิจชุมชนได้เรียนรู้ตนเอง ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การกำหนดทิศทาง การวางแผนการดำเนินงาน การดำเนินงานด้านการตลาด วิเคราะห์ผลการ

ดำเนินงาน การบริหารสมาชิก ซึ่งจะใช้เป็นเครื่องมือหลักให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้เข้าไปปรับทรบศักยภาพของวิสาหกิจชุมชน เพื่อชักนำไปเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้และพัฒนากิจการวิสาหกิจชุมชน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2561) เพื่อสร้างผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเพื่อความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ

การแข่งขันของเศรษฐกิจชุมชนขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของวิสาหกิจชุมชนได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของกลุ่มผู้ประกอบการและสมาชิกในการพัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน เช่น การจัดการตลาดเชิงกลยุทธ์ ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านราคามีผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดเชียงราย (ณภัทร ทิพย์ศรี และคณะ, 2558)

กลยุทธ์ที่สามารถเข้ามาช่วยพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่จะทำให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน ก็คือแนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่เป็นแนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์สมัยใหม่ที่สามารถช่วยในการลดต้นทุนและตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิคทางด้านการบริหารการดำเนินงานและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อให้ทันต่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน โดยการนำการจัดการห่วงโซ่อุปทานใช้เรียกการจัดการหน่วยงานที่อยู่ในสายธุรกิจ กล่าวคือ ทุกหน่วยงานร้อยเรียงกันของกระบวนการ การเชื่อมโยงกันของธุรกิจในสายเดียวกัน เพื่อให้วัตถุดิบส่งผ่านจากหน่วยแรก ไปยังหน่วยที่ 2 ที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้า และส่งไปยังหน่วยงานต่อไปเพื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภค ซึ่งการจัดการห่วงโซ่อุปทานในเศรษฐกิจชุมชนนั้น ส่วนใหญ่เป็นสินค้าทางการเกษตร อาจกล่าวได้ว่า เป็นการเสาะหาพันธุ์ เพาะเลี้ยง เก็บผลผลิตได้วัตถุดิบขายหรือแปรรูปที่มีกระบวนการผลิต และจัดจำหน่ายสินค้าสู่มือผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ ซึ่งการแปรรูปถือเป็นการเพิ่มมูลค่าในตัวสินค้าทำให้มีราคาสูงขึ้นได้กำไรมากขึ้น (อัญชลี หิรัญแพทย์, วราภร สารินมุล และทมนี สุขใจ, 2560)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาระบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี ที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างผลการดำเนินงานมีศักยภาพเพียงพอที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนจังหวัดเพชรบุรี โดยประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจ คือ การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดหาวัตถุดิบ กระบวนการผลิต กระบวนการคลังสินค้า และการส่งมอบสินค้า ที่มีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันที่จะสร้างความแตกต่าง สร้างความได้เปรียบด้านต้นทุน และความรวดเร็วในการตอบสนองต่อลูกค้า ซึ่งจะส่งผลต่อผลการดำเนินงานของเศรษฐกิจชุมชน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี

3. การดำเนินการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี” โดยมีประชากรเป็นผู้ประกอบการแปรรูปเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 197 แห่งโดยผู้วิจัยเลือกวิธีในการกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยสูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ โดยการใช้สูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน โดยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ของประชากร (Yamane, 1973, อ้างถึงในกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2556 : 74) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 132 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าควรมีการเก็บข้อมูลให้มีความละเอียดยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงใช้ขนาดตัวอย่างจำนวน 150 แห่ง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยแบ่งตามพื้นที่แต่ละอำเภอในจังหวัดเพชรบุรีในพื้นที่การวิจัยให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้เป็นสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งต้องใช้เครื่องมือในงานวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งรายได้ และระยะเวลาในการดำเนินงานธุรกิจเศรษฐกิจชุมชน

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

ส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

ส่วนที่ 5 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามสำหรับการศึกษาวิจัยไปทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ในการทดสอบหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

2. นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามเที่ยงตรงต่อเนื้อหา สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน ซึ่งได้ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามเท่ากับ 0.969

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ จ.เพชรบุรี และมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 แห่ง

4. ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ 0.7 ขึ้นไป (กษมาพร พวงประยงค์ 2554) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.918

5. เมื่อตรวจสอบแบบสอบถามโดยนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข จึงสามารถนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รวบรวมจากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ในการแสดงค่าข้อมูลเป็นร้อยละ (percentage) ค่าความถี่ (frequency) และค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

เป็นการวิเคราะห์การถดถอยระหว่าง การจัดการห่วงโซ่อุปทาน ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และผลการดำเนินงาน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบคุณลักษณะของตัวแปร ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เป็นการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดให้มีค่าความสัมพันธ์ที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาถึงการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจำนวน 150 แห่ง สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

การจัดการห่วงโซ่อุปทาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
ด้านกระบวนการวางแผน	4.44	0.32	มากที่สุด
ด้านการจัดหาวัตถุดิบ	4.51	0.40	มากที่สุด
ด้านการบริหารคลังสินค้า	4.51	0.46	มากที่สุด
ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป	4.66	0.50	มากที่สุด
ด้านการส่งมอบสินค้า	4.50	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.52	0.43	มากที่สุด

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าระดับการปฏิบัติการจัดการห่วงโซ่อุปทานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) ด้านการส่งมอบสินค้า ด้านการจัดหาวัตถุดิบและด้านการบริหารคลังสินค้านี้มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ด้านการส่งมอบสินค้านี้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.50$) และด้านกระบวนการวางแผนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.44$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

ด้านความได้เปรียบทางการแข่งขัน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการสร้างความแตกต่าง	4.47	0.32	มากที่สุด
ด้านต้นทุน	4.48	0.37	มากที่สุด
ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว	4.47	0.27	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.47	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านต้นทุน ($\bar{X} = 4.48$) ซึ่งด้านการสร้างความแตกต่างและด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ($\bar{X} = 4.47$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน

ผลการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สามารถระดมกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้ชัดเจน	4.65	0.48	มากที่สุด
สินค้ามีมาตรฐานรับรอง	4.59	0.49	มากที่สุด
เพิ่มยอดขายสินค้าจากช่องทางจำหน่ายสินค้า	4.53	0.54	มากที่สุด
มีเครือข่ายลูกค้าในการติดต่อสื่อสาร	4.48	0.50	มากที่สุด
สามารถพัฒนาผู้ผลิตปัจจัยการผลิตเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ	4.50	0.57	มากที่สุด
สามารถสร้างรายได้จากการรักษาฐานลูกค้าเดิม	4.65	0.56	มากที่สุด
มีกำไรเพียงพอต่อการปันผลให้กับสมาชิก	4.45	0.54	มากที่สุด
มีอัตราเพิ่มขึ้นของสมาชิกในทุก ๆ ปี	3.16	0.87	ปานกลาง
ผลการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เกิดการเรียนรู้ในชุมชน พัฒนาความสามารถ ทักษะ	4.56	0.56	มากที่สุด
สร้างความสามัคคี ความเข้มแข็ง ยกระดับคุณภาพชีวิต	4.79	0.41	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.44	0.55	มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 3 ข้อมูลผู้วิจัยพบว่า ผลการดำเนินงานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด สาเหตุจากความสามารถในการสร้างผลการดำเนินงานทั้งที่เป็นกำไรจากการดำเนินงาน การสร้างเครือข่ายของธุรกิจ และการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อให้เกิดความสามัคคีที่จะส่งผลให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4 การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี

การจัดการห่วงโซ่อุปทาน	ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ (β)	Beta	ค่า t	ค่านัยสำคัญ (sig)
Constant	0.983		6.662	0.000**
ด้านกระบวนการวางแผน	0.170	0.212	5.446	0.000**
ด้านการจัดหาวัตถุดิบ	0.188	0.289	6.649	0.000**
ด้านการบริหารคลังสินค้า	0.142	0.248	5.014	0.000**
ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป	0.170	0.325	6.729	0.000**
ด้านการส่งมอบสินค้า	0.102	0.177	3.034	0.003**

$R = 0.909$, $R^2 = 0.826$, Adjusted $R^2 = 0.819$
 $F = 25.136$, Sig. of $F = 0.000$, Standard Error of the Estimate = 0.11043

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่าการจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 82

ตารางที่ 5 ความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ส่งผลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนแปรรูป จังหวัดเพชรบุรี

ความได้เปรียบทางการแข่งขัน	ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ (β)	Beta	ค่า t	ค่านัยสำคัญ (sig)
Constant	0.237		1.567	0.119
ด้านการสร้างความแตกต่าง	0.230	0.276	6.603	0.000**
ด้านต้นทุน	0.352	0.490	12.502	0.000**
ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว	0.357	0.367	9.832	0.000**

$R = 0.924$, $R^2 = 0.853$, Adjusted $R^2 = 0.850$
 $F = 43.596$, Sig. of $F = 0.000$, Standard Error of the Estimate = 0.10154

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปได้ว่าความได้เปรียบทางการแข่งขันมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 85

ตารางที่ 6 การจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ส่งผลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนแปรรูป
จังหวัดเพชรบุรี

ความได้เปรียบทางการแข่งขัน	ค่าสัมประสิทธิ์ของ สมการ (β)	Beta	ค่า t	ค่านัยสำคัญ (sig)
Constant	0.733		5.572	0.000**
ด้านกระบวนการวางแผน	0.251	0.310	9.044	0.000**
ด้านการจัดหาวัตถุดิบ	0.149	0.227	5.927	0.000**
ด้านการบริหารคลังสินค้า	0.113	0.196	4.476	0.000**
ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป	0.160	0.304	7.114	0.000**
ด้านการส่งมอบสินค้า	0.147	0.251	4.881	0.000**

R = 0.930, R² = 0.864, Adjusted R² = 0.859
F = 20.035, Sig. of F = 0.000, Standard Error of the Estimate = 0.09846

การจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 86

5. อภิปรายผล

ผลการศึกษาระดับของการจัดการห่วงโซ่อุปทานผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรีมีระดับการปฏิบัติการการจัดการห่วงโซ่อุปทานภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป รองลงมาคือ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการบริหารคลังสินค้า ด้านการส่งมอบสินค้า และด้านกระบวนการวางแผน ตามลำดับ ซึ่งระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เกิดจากการทำธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนเป็นตั้งแต่การเริ่มก่อตั้งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยได้รับการฝึกอบรมจากหน่วยงานรัฐที่เข้ามาช่วยพัฒนาการจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานในการดำเนินธุรกิจจนเป็นกลุ่มที่เข้มแข็ง จากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ พัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน โดยเฉลี่ยส่วนใหญ่ธุรกิจได้ดำเนินการมาแล้วมากกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 78 สอดคล้องกับ ชันยธร ดิณภพและคณะ (2559) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวอินทรีย์เพื่อให้ดำเนินกิจการได้อย่างเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ทำให้ได้แนวทางการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวกับด้านการจัดการบุคคล ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านลูกค้า ด้านเครือข่าย และด้านการจัดการ ซึ่งเกี่ยวข้องอยู่ในทุกกระบวนการของผลการวิจัย

ความได้เปรียบทางการแข่งขันผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขันภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านต้นทุน รองลงมาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือด้านการสร้างความแตกต่างและด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เหตุเพราะจังหวัดเพชรบุรีเป็นพื้นที่ที่มีวัตถุดิบในชุมชนที่ใกล้เคียงกันทำให้การสร้างความแตกต่างและด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็ว น้อยกว่าด้านต้นทุนที่สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่เดียวกัน สอดคล้องกับ รัฐนันท์ พงศ์วิรินทร์ธร และเบญญาภา กันทพวงศ์วาร (2554) ได้ศึกษาถึงการบริหารความได้เปรียบทางการแข่งขันเพื่อ

ความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการวัดผลปฏิบัติงานแบบคุณภาพ ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย มีผลการวิจัยโดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความยั่งยืนของความได้เปรียบในการแข่งขันเกี่ยวกับการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ คุณภาพ การบริการลูกค้า และการจำหน่ายลูกค้าได้ ที่สอดคล้องถึงระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่ให้ความสำคัญกับต้นทุน การสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพและการบริการลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว

ผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด สาเหตุจากการเล็งเห็นถึงความสำคัญในผลการดำเนินงานของธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนทั้งที่เป็นกำไรที่จะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และด้านการสร้างความสามัคคี ความเข้มแข็งให้กับชุมชน สร้างการเรียนรู้ให้กับคนในชุมชนตามภูมิปัญญาชาวบ้าน สอดคล้องกับ บุญสม ทรัพย์ศิริพนธ์ (2557 : 220) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การประเมิน โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3 P ซึ่งพบว่าโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่มีความสำเร็จ ในระดับมาก เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยในมิติทางการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์พบว่าบรรลุในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพการประเมินโครงการบรรลุตามเป้าหมาย ของโครงการ คือ สร้างงานให้ประชาชน ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติในการประเมินความสำเร็จทั้ง 3 กลุ่ม (Public official, Producer, People: 3 P) มีแนวคิดสอดคล้องกัน คือ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ มีความสำเร็จในระดับมาก โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ 3 ระดับ คือ ระดับนโยบาย ระดับการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติและระดับ กลุ่มเป้าหมาย ผู้ได้รับประโยชน์

การจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี เหตุจากการปฏิบัติงานของผู้ประกอบการตามกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีความเชื่อมโยงการในทุกกระบวนการทำให้เกิดคุณภาพของสินค้า ควบคุมต้นทุนในการผลิตได้ดี และมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลสินค้าอย่างชัดเจนทำให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนทั้งด้านผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่าง ด้านต้นทุนและสามารถตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับภคมน กิจนุสนธิ์ (2559: 24) ได้ศึกษาถึงการเพิ่มความรวดเร็วให้กับธุรกิจ โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทาน ทำให้เกิดความเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน ต้นทุนลดลง สามารถเพิ่มยอดขาย สามารถผลิตได้ทันเวลาพอดี คุณภาพสินค้าดีขึ้น เกิดส่วนแบ่งการตลาดที่ดี เพิ่มกำไรให้ธุรกิจสรุปได้ว่าการจัดการห่วงโซ่อุปทานเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพที่ทำให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตรายเล็กสามารถแข่งขันกับองค์กรขนาดใหญ่ได้

ความได้เปรียบทางการแข่งขันทั้งการสร้าง ความแตกต่าง ด้านต้นทุน และด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี เหตุจากเมื่อผู้ประกอบการมีการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ดีที่สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่สามารถสร้างผลการดำเนินงานจากการรักษานลูกค้าที่ก่อให้เกิดรายได้ที่นำมาดำเนินธุรกิจต่อเนื่องไปได้และส่งผลถึงความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนในชุมชนที่จะสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับสรวิศ ปิ่นรัตนานนท์ (2555 : 89) ซึ่งได้ศึกษาถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสามารถของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จทางธุรกิจการท่องเที่ยวของ

ประเทศไทยพบว่าความได้เปรียบทางการแข่งขันมีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการตลาดท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากถึง 4 ด้าน ด้านการสร้างความแตกต่าง ด้านผู้นำต้นทุน ด้านการตอบสนองอย่างรวดเร็วและการมุ่งตลาดเฉพาะส่วน

การจัดการห่วงโซ่อุปทานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี เหตุจากความสามารถของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนในการจัดการห่วงโซ่อุปทาน ส่งผลให้สินค้าและการบริการลูกค้ามีคุณภาพ ทำให้ธุรกิจสามารถจัดการด้านการตลาดได้ก็สามารถรักษาลูกค้าและสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าได้ ส่งผลให้ธุรกิจเกิดผลการดำเนินงานที่ดีให้กับธุรกิจที่เป็นรายได้ให้กับผู้ประกอบการและคนในชุมชน เพื่อการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ของคนในชุมชนในการดำเนินธุรกิจตามภูมิปัญญาชาวบ้าน สร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ โรลนอล และ ซาละซาร์ (2012 : 73) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของกระบวนการจัดการห่วงโซ่อุปทานภายใต้เปรียบทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานของผู้บริหารในองค์กรธุรกิจที่เป็นสมาชิกสภาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยศึกษา 3 ด้านด้านการจัดการความสัมพันธ์ การจัดการการผลิต และการพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์พบว่าทั้ง 3 ด้านมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันและผลการดำเนินงานขององค์กร

6. บทสรุป

การปฏิบัติงานของผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรีมีการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่ดี ในแต่ละกระบวนการมีการเชื่อมโยงของกระบวนการการจัดการห่วงโซ่อุปทานที่มีคุณภาพ ทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ด้านกระบวนการวางแผน ด้านจัดหาวัตถุดิบ ด้านการบริหารคลังสินค้า ด้านการบริหารการผลิตและการแปรรูป และด้านการส่งมอบสินค้า ทำให้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานในแต่ละกระบวนการในการดำเนินงานให้เกิดความคล่องตัว นำไปสู่การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านต้นทุนต่ำในการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการสร้าง ความแตกต่างถึงแม้มีทรัพยากรที่ใกล้เคียงกันแต่ผู้ประกอบการยังสามารถปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ บรรลุจุดแข็งและคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ให้เกิดความแตกต่างที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นจุดแข็งของธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายใหญ่ในพื้นที่ได้ ทำให้ธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนมีผลการดำเนินงาน ที่เป็นกำไรสร้างคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนที่ดียิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็ง ความสามัคคีของชุมชน ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของคนในชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการ

1. ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับกระบวนการวางแผน การเตรียมการวางแผนเกี่ยวกับระบบคลังสินค้าก่อนปฏิบัติงานจริง โดยมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติปฏิบัติงานได้จริง

2. ด้านการจัดหาวัตถุดิบเกี่ยวกับการกำหนดช่วงเวลาและปริมาณการสั่งซื้อ ผู้ประกอบการควรกำหนดวัตถุดิบขั้นต่ำที่เก็บ ปริมาณวัตถุดิบที่ซื้อต่อครั้ง และคำนึงถึงระบบคลังสินค้าในการเก็บ เพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว

3. ผู้ประกอบการควรวางแผนดำเนินการด้านการส่งมอบสินค้า การเก็บข้อมูลลูกค้าเช่น รายชื่อ จำนวนครั้งในการสั่งซื้อ รายละเอียดสินค้าที่ลูกค้าต้องการ ซึ่งข้อมูลนั้นสามารถนำมาใช้ในการกระตุ้นการตลาด โดยการเก็บจำนวนครั้งในการสั่งซื้อของลูกค้าแต่ละรายมาเป็น โพรโมชันในการขายสินค้า หรือการจดจำรายละเอียดสินค้าที่ลูกค้าต้องการสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนาสินค้าเดิมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการวิจัยเชิงทดลองในระดับการปฏิบัติการการจัดการห่วงโซ่อุปทานก่อนและหลังการให้ความรู้ในการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาต่อยอดในการดำเนินงานธุรกิจเศรษฐกิจชุมชน
2. วิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งไม่สามารถบอกถึงลักษณะหรือวิธีการจัดการห่วงโซ่อุปทานของเศรษฐกิจชุมชนในเชิงลึก ดังนั้นควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรม ทักษะดี สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ เพื่อสร้างเป็นแนวทางการในการพัฒนาการดำเนินธุรกิจเศรษฐกิจชุมชนต่อไป

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร. โสภภาพ กล่ำสกุล ผศ.ดร.วิโรจน์ เกษญาติเกษย์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.วัชร เวชประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผศ.ดร.กฤตชน วงศ์รัตน์ ที่เสียสละเวลาให้คำแนะนำทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการเศรษฐกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรีทุกท่านที่ได้สละเวลาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ยิ่ง คำแนะนำและการสอบถามปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

9. เอกสารอ้างอิง

- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, ไกรจิต สุตะเมือง, เฉลิมพร เข็นเยือก และ เรวดี อันนันนัน. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : พงษ์วรินทร์ พรินต์ติ้ง
- กรมส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน จังหวัดเพชรบุรี. (2554). รายงานข้อมูลวิสาหกิจชุมชนจังหวัดเพชรบุรี สืบค้นจาก http://www.phetchaburi.doae.go.th/Data_For_Web/data.html
- กษมาพร พวงประยงค์ และนพพร จันทรนำชู. (2556). *แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ จังหวัดสมุทรสงคราม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- โกศล ดีศีลธรรม. (2551). *Modern Business Logistics & Supply Chain Management โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานสำหรับการแข่งขันยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : ฐานบุ๊คส์
- ฉันทร์ ทิพย์ศรี, นิตศักดิ์ เจริญรูป และ ราชนทร์ ชูศรี. (2554). *การจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานการส่งออกมังคุดไปยังประเทศจีนตอนใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา).
- ดำรงศักดิ์ หนองขอม. (2552). *การจัดการห่วงโซ่อุปทานของกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในอำเภอเมือง จังหวัดนครนายก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- ธันยธร ดิณภพ, ศิริลักษณ์ เมฆสังข์ และ ลันทนา จันทร์บรรจง. (2559). *การจัดการห่วงโซ่อุปทานโดยวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าวอินทรีย์ในเขตภาคกลางของประเทศไทย. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*.

- รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และ เบญญาภา กันทะวงศ์วาร. (2554). การบริหารความได้เปรียบทางการแข่งขันเพื่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการวัดผลปฏิบัติแบบดุลยภาพในเขตภาคเหนือของประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 2.
- บุญสม หรรษาสิริพจน์. (2557). การประเมินโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์: แนวคิด 3P. สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภคมน กิจนุสนธิ์. (2559). ความสัมพันธ์การจัดการห่วงโซ่อุปทาน การจัดการปฏิบัติการและการจัดการ โลจิสติกส์ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สรวิศ ปิ่นรัตนานนท์. (2555). ความได้เปรียบทางการแข่งขันและความสามารถของผู้ประกอบการต่อความสำเร็จทางการตลาดธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12. สืบค้นจาก www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420&filename=develop_issue
- Ronald M., Salazar., SMSgt & USAF. (2012). *The effect of supply chain management process on competitive advantage and organization performance*. Science in Engineering and Environmental Management Air University.